

Kollegiala nätverket i gång på allvar

– Kollegiala nätverket är ett sätt att arbeta för att läkares situation ska bli bättre.

Det säger Inger Löfvander, som har anställts på Läkarförbundet för att sköta samordningen av nätverket. Men frågorna är igalunda nya för henne.

– Det verkar bli tuffare och tuffare i sjukvården. Behovet av att få stöd har blivit större. Läkarna har kanske också blivit öppnare för att ta emot stöd, säger Inger Löfvander.

Hon startade egentligen sitt arbete på Läkarförbundet i höstas, men fanns då på plats bara några timmar per vecka. Nu är hon igång och arbetar den halvtid som är avsatt för tjänsten.

Samtidigt är hon inne i slutspurten på det arbete hon inte kunde lämna i höstas på yrkesmedicinska enheten inom samhällsdivisionen i Stockholms läns landsting, där Mora Kallner är chef.

Där arbetar hon nu med en slutrapport av en stor undersökning om arbetsrelaterad psykisk ohälsa bland sjukvårdspersonal.

– Det arbetet handlar om att förstå vilka psykiska påfrestningar som förekommer, att identifiera påfrestningar och försöka förebygga dem.

I det arbetet har vissa grupper utkristalliserat sig när det gäller graden av påfrestning. Det gäller t ex läkare, som känner sig ensamma, har lite stöd i arbetet och vid påfrestningar. Inger Löfvander har arbetat i två år med undersökningen och bl a gjort 300 intervjuer. Arbetet har hon bedrivit tillsammans med Hans Michélsen, men även psykiatern Abbe Schulman är inkopplad i projektet.

Likadant i alla nordiska länder

Inger Löfvander, som är socionom, har arbetet ungefär tio år med psykosocial arbetsmiljö inom sjukvården på olika befattningar. Hon har också arbetat inom psykiatri, samt arbetat som handledare.

– Det kollegiala nätverket är ett annat sätt att arbeta med de frågor jag länge sysslat med.

Situationen är ungefär likadan i alla de nordiska länderna. Det har hon förstått vid studiebesök hon gjort hos läkarförbunden i respektive land. Och inspirationen till att starta ett kollegialt

nätverk kommer som bekant från Danmark.

– Läkarna är väldigt pressade idag. Samtidigt måste de börja inse att »vi är som andra», dvs även de är människor. Tidigare hade de delvis sin höga status att luta sig emot. Nu är de mycket mer utsatta.

– Den totala arbetsbelastningen har ökat. Det är så mycket att göra att läkarna sällan hinner stanna upp och reflektera. Risken för att göra en felbedömning ökar och blir en ytterligare påfrestning.

– Pressen på läkarna måste minska. Frågan är bara hur det ska gå till.

Inger Löfvanders roll är alltså att vara samordnare för det kollegiala nätverket.

Det handlar dels om en hel del praktiska frågor, som att ha en aktuell förteckning över de kollegiala rådgivare som finns i varje läkarförening. Men hon ska också fungera som stöd för rådgivarna och kunna ge tips om vem eller vilken instans som kan ge hjälp i olika frågor.

– Min avsikt är också att ha kontinuerlig kontakt med de kollegiala rådgivarna så att jag vet vilka problemområden de stöter på, och för att höra vad jag kan göra för att underlätta deras arbete, säger Inger Löfvander.

Många vill bli rådgivare

Det är oerhört många läkare som har anmält sitt intresse för att vara kollegial rådgivare och därmed ställa upp för att stödja och ge råd till kolleger som behöver det av olika skäl.

Avsikten är just att ge stöd och råd, inte att vara behandlande läkare. Men rådgivningen kan naturligtvis mycket väl handla om att lämna namn på den som kan ge behandling eller vad det nu är som behövs i det enskilda fallet.

– Den kollegiala rådgivaren ska mer fungera som en sluss till den hjälp som behövs.

– Jag tror att en av de svåra sakerna är hur mycket en rådgivare ska engagera sig i varje kollega som behöver hjälp och var gränsen ska dras så att man inte hamnar i behandlarrollen.

– En annan viktig fråga är hur aktiv och uppsökande de kollegiala rådgivar-

FOTO: HANS PETTERSSON

– Pressen på läkarna måste minska, frågan är bara hur det ska gå till, säger Inger Löfvander.

na ska vara. Det tror jag är något som vi behöver diskutera mycket.

Varje läkarförening har redan ett antal kollegiala rådgivare utsedda. Tanken är att de ska träffas och se sig som en grupp, där man kan resonera och dela erfarenheter med varandra. Inger Löfvander räknar med att kunna åka ut i landet och besöka dessa nätverksgrupper.

Ordnar utbildningsdag för kollegiala rådgivarna

I planerna ligger även en utbildningsdag i april för de kollegiala rådgivarna. Målsättningen är att kunna anordna en temadag två gånger per år för rådgivarna.

– Det ska bli spännande att se i vilken utsträckning de kollegiala rådgivarna kommer att bli kontaktade för samtal och stöd, säger Inger Löfvander.

Kristina Johnson

FOTNOT: Kajsa Giesecke, narkosläkare på Huddinge sjukhus, är anställd på Läkarförbundet på deltid för att arbeta med det kollegiala nätverket.

08-22 58 38 är numret till den sk nätverkstelefonen. Dit kan man ringa för att få svar på frågor eller kontakt med det kollegiala nätverket. Nätverkstelefonen är kopplad till en telefonsvarare som avlyssnas dagligen, dock ej lördag och söndag.

Listan över kollegiala rådgivare finns under Doktorsnäs sida på Läkarförbundets hemsida www.slff.se